

حساسیت به نور : Photosensitization

این بیماری به علت قرار گرفتن دامها در معرض نور خورشید به مدت طولانی رخ می‌دهد.

اشعه UV آفتاب بر روی مواد فتودینامیک پوست بدن دام اثر می‌گذارد و باعث آزاد کردن رادیکالهای آزاد اکسیژن می‌گردد، در نتیجه انرژی زیادی آزاد شده که باعث بروز صدمات شدید پوستی (درماتیت و نکروز پوستی) می‌شود.

حساسیت به نور می‌تواند به 3 دسته تقسیم شود.

1- مقدماتی: در این فرم ماده ای که خورده شده (مانند برخی از گیاهان خانواده هایپری کوم و یا برخی از داروها مانند فنوتیازین - سولفانامیدها - تتراسیکلین) باعث بروز حساسیت به نور می‌شود. زیرا این مواد مستقیماً به صورت یک ماده فتودینامیک عمل می‌کنند.

2- ثانویه: این حالت بیشتر در دامهای بزرگ رخ می‌دهد و به علت آلودگی‌های کبدی ناشی از بیماری‌های باکتریایی - ویروسی - قارچی و یا در اثر نئوپلازی کبد رخ می‌دهد.

3- ساخته شدن رنگدانه‌های غیر طبیعی.

علائم بیماری:

ضایعات بیشتر در نواحی فاقد رنگدانه یا سفید پوست (مانند پلک چشم - بینی - تاج سم) دیده می‌شود. ضایعات شامل کهیر (Urticaria) - سرخی - التهاب و نکروز پوست است. در واقع پوست دچار درماتیت می‌شود حتی برخی مواقع عروق خونی پوست هم دچار آسیب می‌شوند.

درمان:

درمان شامل انتقال هر چه سریعتر دام از آفتاب به سایه و استفاده از کرمهای ضدآفتاب به صورت موضعی می‌باشد. اگر ضایعات کبدی وجود داشته باشد می‌بایست مورد درمان قرار گیرد. به طور مثال تزریقات دارو قطع شود.

از کورتونها مثل **پردنیزولون** به میزان 1/1 میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن به صورت خوراکی و به مدت 10 روز توصیه می‌شود.